

Le eno je potrebno

Maj - Marijin mesec

Maj je mesec veselja, pomladi, cvetja, življenja, ki se prebujata. Vse to izražamo v češčenju naše nebeške Matere Marije. Vsi: otroci, mladi in stari potrebujemo mater in prav na te potrebe odgovarja Bog z Marijo. Tudi če nas zapusti človeška mama, nas nebeška nikoli ne bo. Še več, ona je pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, pomoč kristjanov ... Vse to vzklikamo in prepevamo v litanijah Materje Božje. Zato vas duhovniki vsako leto goreče in toplo vabimo, da bi okusili to Marijino ljubezen in živeli pod njenim varstvom.

V naši župniji bomo imeli letos šmarnično pobožnost vsak dan ob 19. uri, tudi ob nedeljah. Za predšolske otroke pa bodo mamice organizirale šmarnično pobožnost ob istem času v veliki veroučni učilnici. Vsebina šmarničnega branja bo pogovor določene družine o veri. Vsak dan bodo otroci prejeli podobico z eno skrivnostjo rožnega venca. Skrivnosti svetega rožnega venca so kratek povzetek vesele novice, ki jo je prinesel Jezus Kristus.

Vabimo tudi, da obnovite lepo in starodavno tradicijo, da v stanovanju na vidnem mestu postavite Marijin kip ali sliko, pred katerim naj bo sveže cvetje. Prav svežina cvetja govori o naši trajni povezanosti z Marijo. Priporočamo, da bi v tem mesecu celotna družina poromala v kakšno Marijino božjepotno svetišče, na primer na Brezje, na Žalostno goro, na Planinsko goro, na Sveto goro, na Rakovnik, Blejski otok, Lesce, Trsat, Staro goro ali Čenstohovo. Tako bo naše srce veselo prepevalo pesem *Spet kliče nas venčani maj k Mariji v nadzemski raj*. Predokus tega zemeljskega raja naj bodo na poseben način letošnje šmarnice! Ave Marija ...

Vaš župnik Janez in duhovni pomočnik Rafał.

SV. IVANA ORLEANSKA

Ivana Orleanska je v Franciji pokazala velik pogum in pravo vojaško srčnost.

Pred več sto leti je vojna med Francijo in Anglijo trajala kar sto let. Tisti, ki so živeli ob koncu onega krvavega časa, niso poznali svojih dedov z začetka dolgotrajne morije.

Vojskovodje so zmagovali in zgubljali. Predvsem pa je izgubljala Francija, kajti napad angleške vojske je bil silovit. Ubogi ljudje! Vojska jih je povsem osiromašila in izstradala.

V pokrajini Lotaringija je živel preprosto kmečko dekle, neka Ivana. Rada je predla in pasla, to je bilo njeno dnevno opravilo. Pravijo, da so ji ptički zobali

z roke. Z njo se je hotel poročiti lep mladenič, ona pa je kratko rekla: *Ne!* Zaobljubila se je Bogu!

Sploh je njen pogum segal čez vse meje in prekašal neustrašenost vseh možakov. Za kaj se je odločila ta deklica, ko je bila star devetnajst let? Da zagotovi domovini svobodo, da premaga Angleže. To pa je bilo nekaj za smeh in norčevanje iz nje! Vendar ni odnehala. Natanko je prisluhnila besedam nadangela Mihaela, ki ga je nekoč jasno zagledala pred seboj. Naročil ji je, naj vztraja.

Ko je potekala potekala bitka za Orleans, je francoski kralj vendarle dovolil Ivani poveljevati oddelku francoske vojske. Preoblečena v moškega, se je pogumno pognala v prvo bojno črto. Toda niti enkrat v vsem svojem nadaljnjem bojevanju ni zamahnila z mečem! Z obema rokama je držala drog, na katerem je vihrala sveta podoba. Neke nedelje sta si sovražni vojski več kot eno uro stali iz oči v oči, saj Ivana svojim vojakom ni dovolila napasti, ker je bila nedelja, Gospodov dan. Angleži so se vsi pretreseni sami umaknili.

Zmagala je domala že v vseh bojih. Kralj ji je dodelil dedni plemiški naslov. Pred Parizom pa se je usodno zataknilo. Bila je ranjena. Vsa bojna sreča s cesarjevo naklonjenostjo vred se je obrnila proti njej. Sledilo je ujetništvo. Pogumna Ivana pobegne. Poškoduje se. In že sedi v ječi, pet mesecev vklenjena v verige. Po hitrem postopku je obdolžena krivoverstva in laži. Zelo trpi, vendar neomajno zaupa Bogu in Mariji.

Obsodijo jo na dosmrtno ječo. Takoj se mora preobleči v žensko obleko. A kje jo dobiti, če ji je ne dajo? Že jo čaka nova obsodba. Glasi se takole: »Krivoverka in lažnivka Ivana d'Arc je nepoboljšljiva. Obsojamo jo na smrt na grmadi.«

Kaj pa kralj, ki ji je podelil plemiški naslov? Kaj pa vsa dežela, ali ji res ni prav nič hvaležna za to, kar je storila za domovino? Preprosti ljudje so prepričani, da je svetnica

Razprtije v dvornih krogih pa še boj za oblast so bili tako hudi, da glasovom, ki so se zavzemali za Ivano, odgovorni ljudje niso prisluhnili.

Prišel je dan, ko je zagorela grmada. Ivana je prosila, naj ji prinesejo križ. Z velikim križem v roki je klicala Jezusovo ime, ko so jo zublji spreminjali v pepel.

Toda, kaj se je zgodilo, ko so odstranjevali pogorišče? Eden od rabljev je prišel ves skrušen povedat v dominikanski samostan, da ne Ivanino srce ne drobovje sploh ni hotelo zgoreti! Dobil je ukaz, naj vrže vse v reko Seino.

Ko pa je spet zavladal splošni mir, se je ponovno začel sodni postopek o krivdi Ivane d'Arc. Bila je oproščena. A tedaj je bila že zdavnaj pri Bogu.

Mlado dekle, ki so ji nekoč ptice zobale z roke in je s pogumom in živo vero v Boga preobrnila bojno srečo v korist domovine, zdaj časti Francija kot svojo zavetnico. Vsa cerkev pa kot sv. Devico Orleansko.

Sveta Ivana Orleanska je bila sežgana leta 1431. Goduje 30. maja.

Berta Golob, *Svetniki, božji prijatelji*

LITERARNI KOTIČEK

Rega, rega, rega,
vedno hujša je zadrega,
sonce že do dna nam sega,
jojmene, kaj bo iz tega.

Kum kum, le pogum,
slišal od juga šum.

Kvak, kvak, glej oblak,
glej oblak sivih vlak,
vedro vode nosi vsak,
kmalu bo vse polno mlak.

Ščink, ščink, ščinkavec zapoje,
vrh cvetoče češnje žvižga kos po svoje,
tresorepka raja po zorani njivi
pa ji ponagaja vrabček lahkoživi.

Kdo je tista pika med zemljo in nebom,
ki tako učeno sika gor pod sončnim hlebom?
To je brat škrjanček, taščica pograja,
kronani pijanček, ki tam gor razsaja.

Kdo je pa tista cokla, ki se bliže maje,
tako grdo se dere, črna kakor saje,
vrabček, to je vrana, tebe bi požrla,
ko bi te na polju zdaj uzrla.

Vrabček se ustraši, s polja jo popiha,
še pri pohlevnih putkah pride do oddiha.

JURIJ ZELENI

Jurij zeleni se z mavrico paše,
srečno, veselo, selo bo naše,
že za vodo čez travnike jaše.

Dobri ljudje, vi jasno vam lice,
rad bi popeval z vami zdravice,
ali gole so slovenske gorice.

Z glavo pomigne, trava se vzdigne,
obraz okrene, veje odene,
z okom trene, cvetje se strne.

Jasno vam lice, misel najbolja,
z vami ostati bila bi me volja,
a na Koroškem še pusta so polja.

Jurij zeleni, ne hodi drugam,
vinca in pesmi je poln naš hram,
drago bo tebi, milo bo nam.

Pusta so polja, slana in mraz,
treba hiteti, kliče me čas,
ali ob letu spet bom pri vas.

Konja vzpodbode, v daljavo izginja,
cvetje, zelenje za njim se zagrinja,
da nas zelenega Jurja spominja.

Pesnice zapisala Marija Dragman

Ko pride čas

Sejal je seme Oče,
ko bil je čas.

In vedel je, da iz semena zrasel lep bo klas ...

Ves nežen, plah prikukal je na dan,
kar zajokal je ob misli, da je sam.

Nič več zavetja in toplote, zdaj rasti sam,
če hočeš obroditi sad, ko pride čas.

Trmasto poženeš korenine,
z vsakim dnem jih rineš globlje v prst
in zemlja trud poplača tvoj:

»Globoko rij, nič se ne boj!

Globlje, ko boš korenine pognalo,
bolj trdno boš v viharju stalo,
in pilo zemlje sladki sok.«

Ves mlad, zelen stojiš na polju
in zdi se, da živeti znaš,
vse do takrat, ko pride čas
in se zaveš, da si še prazen klas.
Zdaj te zorijo dnevi!

V njih te sonce žge in veter klanja
in dežne kaplje bičajo telo,
a včasih na polju ti je prav lepo.

V tebi že zore semena,
njih teža te upogiba k tlom.

Zazreš se v zemljo, ki te hrani,
in odkoder si nastalo,
a si nanjo pozabilo, ko si raslo v višavo.

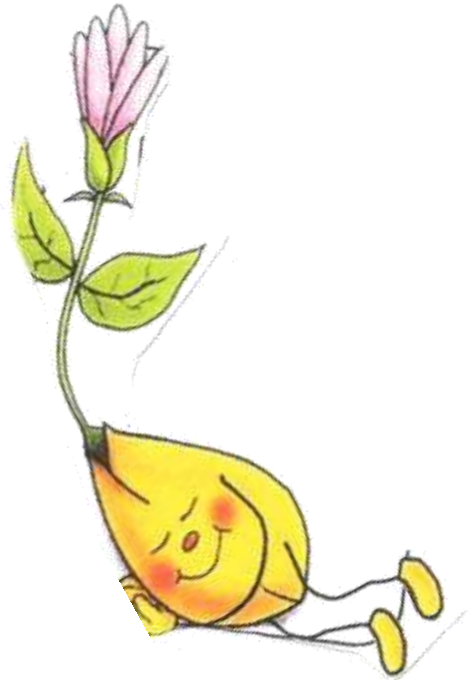
Tvoj klas poboža zemljico
in veš, da njej boš seme dalo,
ko prišel bo čas ...

In seme pade ...

Naj umre,
naj lupino spet razpre,
saj le tako bo spet rodilo klas,
ko pride čas ...

Zemlja to ve,
ve žitni klas.

Pa vemo to tudi ljudje? Morda, ko pride čas!

Na obisku ga. Tilka Jerič

Člani skupin za samopomoč in pomoč prostovoljk smo v goste povabili mag. Farmacije, go. Tilko Jerič. Ta se nam je prijazno odzvala in nam kot tudi zavarovancem Doma Marije in Marte polepšala popoldne. Ob prijetnem klepetu z njo smo izvedeli veliko zanimivega.

Ga. Jeričeva izhaja iz številne družine. Pri hiši je bilo zelo malo zemlje. Oče je svojo družino preživeljal s tesarstvom in raznimi drugimi deli. Zato je bilo zelo hudo, ko so ga zgodaj izgubili. Življenje je bilo v tistih časih kruto. Mama je prestala veliko hudega, saj je morala za številno družino skrbeti sama.

Bitka za preživetje in otožnost zaradi usode očeta je družino še bolj povezala. Iz tega sklepamo, da je vse to vplivalo na Tilkino življenje. Zato jo poznamo kot skromno, pošteno, delavno, z veliko ljubezni do domačega kraja Novi svet. Pravi, da je v življenju srečala nekaj dobrih ljudi, ki so ji pomagali na poti študija, za kar jim je zelo hvaležna.

Povedala nam je svojo življenjsko zgodbo. Osnovno šolo je začela še pod Italijo. Kasneje je v četrtem in petem razredu srečala dobro učiteljico, kateri gre vsa zahvala, da je šla na gimnazijo v Logatec, nato v Idrijo in v Šempeter pri Gorici, kjer je stanovala pri svoji drugi dobrotnici, ge. Lojzki Brus. Gimnazijo je nadaljevala pri svoji dobri teti v Ljubljani, kjer je tudi maturirala. Vpisala se je na farmacijo in študirala v Ljubljani in Zagrebu. Pisati je začela, ko se je upokojila. V samozaložbi je izdala dve knjigi: *Logaška lekarna* leta 2002 in *Moj mali veliki Novi svet* leta 2006.

Odgovarjala nam je tudi na razna vprašanja o LEKARNI v Logatcu. Lepe spomine ima na mag. Janeza Kristana. Bil je velik strokovnjak, ves predan lekarni. Hvaležna mu je za vse življenjske nasvete. Ko je opešal, je prevzela vodstvo lekarne in tudi stalno pripravljenost na pomoč. Ta obremenitev je bila v njeni delovni dobi najtežja.

Na koncu se je ga. Mateja S. magistri Jeričevi zahvalila, ker se je odzvala povabilu in nam polepšala dan.

HIŠA

Kaj nas je družilo brate in sestre, v stari, prenizki, cimprani hiši?
Toplo zakurjena kmečka peč. V njej pečeni vsakdanji kruh.

Hrastova miza.

Ročka in skleda in žlice na mizi.

Prazniki in nedelje za mizo.█

Zimski večeri.

Luč petrolejke.

Leseni križani Bog v kotu.

Nad glavami težki, črni tram.

In hrepenenje v srcih tajeno:

oditi, oditi – drugam.

AKTIVNOSTI V MAJU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ **BETANIJA:** sreda ob 15. uri v delovni terapiji
  - ❖ **EMAVS:** torek ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
  - ❖ **MARIJA:** torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
  - ❖ **MARTA:** torek ob 15. uri v II. nadstropju Doma Marije
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK** ob 7.10: telovadba v Domu Marije
- TOREK** ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;
- ČETRTEK** ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;
- SOBOTA** ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;
- SREDA**, 8. 5. 2013, ob 9. uri: vrtec na obisku;
- TOREK**, 14. 5. 2013, ob 15. uri: Pa kol'kr' tolk' v Jožefovi dvorani;
- SREDA**, 15. 5. 2013, ob 9. uri: romanje stanovalcev na Rakovnik;
- ČETRTEK**, 16. 5. 2013, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;
- ČETRTEK**, 16. 5. 2013, ob 20. uri: gostja ga. Berta Golob v Jožef. dv.;
- SREDA**, 22. 5. 2013, ob 9. uri: vrtec na obisku;
- SREDA**, 29. 5. 2013, bralna urica s knjižničarko;
- ČETRTEK**, 30. 5. 2013, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;
- PETEK**, 31. 5. 2013, ob 15. uri: praznovanje rojstnih dni stanovalcev;
- PETEK** ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

RAZVEDRILO

Tu je zapisanih 30 besed, med katerimi se jih 7 ponovi. Poskusite v dveh minutah odkriti teh 7 besed in jih napišite na list papirja. Pokažite jih pri ge. Jasni na vajah za spomin.

Pomoč: če si boste poskušali prebrane besede nazorno predstavljati, vam bo šlo lažje.

Kolo – luč – jabolko – telefon – skodelica –
jabolko – dežnik – škarje – čevelj – torta –
sveča – telefon – brivnik – vrata – luč –
most – ključ – čevelj – roka – stol – drevo –
hladilnik – cvetlica – škarje – cerkev –
pes – stol – čokolada – zvezek – cvetlica

SMEJALNICA

Na nebeška vrata je potrkalo. Sv. Peter jih je odprl in pred vrati je stal bled moški. „Dober dan!“ je rekel. „Jaz sem To...“ in že je izginil. Sveti Peter se je začudil in zaprl vrata, toda nekaj sekund kasneje se je ponovilo isto. „Dober dan! Jaz sem To...“ in človek je izginil. Sveti Peter se je pritožil Bogu, da se nekdo norčuje iz njega. „Ne, ne!“ je dejal Bog. „Tega moškega poznam!“ Ime mu je Tomaž in v bolnici ga ravnokar oživljajo!“

Kirurg je vprašal pacienta: „Če vam bom zdaj povedal, da je potrebna nujna operacija, boste zmogli plačilo le-te?“ „Jaz imam nasprotno vprašanje!“ je rekel pacient. „Ali bo operacija še vedno nujna, če vam povem, da si je ne bom mogel privoščiti?“

„Zaradi mene lahko ves alkohol tega sveta zlijejo v morje!“ je Gregor rekel v družbi prijateljev in znancev. „Ali si antialkoholik?“ ga vpraša eden od znancev. „Ne, potapljač sem!“

M. Č.